

35te Møde.

Fredag den 4. December, Kl. 3⁵⁰.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om midlertidige Forholdsregler vedrørende Den sjællandske Bondestands Sparekasse.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1893 ff.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget i sin Helhed sattes til Forhandling.

Ellinger: Det er i denne Sag bebrejdet den højtærede Minister, at han ikke allerede tidligere har forelagt Forslag vedrørende Bondestands Sparekasse. Det forekommer mig dog, at denne Anke er noget malplaceret. Vi erindre jo, hvorledes vi i Foraaret vedtog Bankgarantiloven og dog savnede det tilbørlige Grundlag, da vi vedtog Loven — det erkendes nu fra alle Sider — til ret at bedømme dette Forhold. Lad os saa ikke nu gaa hen og vedtage en Lov vedrørende Sparekassens fremtidige Ordning udover den rent midlertidige Ordning her, saa længe vi mangle det rette Grundlag.

Naar det er kommet saa vidt i denne Sag, som det er, kan man vel nok sige, at Grunden til Katastrofen i Sparekassen og alle de deraf følgende Ulykker var den, at Alberti havde en sjælden Evne til at omgive sig med betroede Folk, der manglede komplet Begreb om de Ting, de skulde have med at gøre.

Nu skal jo den foreløbige Lov give Tid, — jeg tror, det blev udtalt saaledes i Gaar af den højtærede Minister og det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), at det gjaldt om at vinde Tid til at tilvejebringe et Forlig mellem Sparekassen og Smørekportsforeningen. Det er jo rimeligt, at dette skal til, men det er vel heller ikke tilstrækkeligt. Hvorledes det nu i øvrigt skal være muligt at tilvejebringe et Forlig her, er det mig ikke muligt at se. Saa vidt jeg kan skønne efter

alt, hvad der foreligger, kan der ikke gøres Krav gældende overfor de Mejerier, der ere Medlemmer af Smørekportsforeningen, saaledes som det sker fra Den sjællandske Bondestands Sparekasses Bestyrelse, og saa forekommer det mig, at Grundlaget for ethvert Forlig mangler. Det er jo nemlig saaledes, at Formanden for Smørekportsforeningen udfører de Beslutninger, som dennes Bestyrelse fatter, og andet ikke. Det maatte da først kunne oplyses, og det kan det ganske sikkert ikke, at der er truffet Beslutninger af Smørekportsforeningens Bestyrelse, hvorved der er tilvejebragt en særlig Ordning mellem Smørekportsforeningen og Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Det er muligt, at Formanden for Smørekportsforeningen har benyttet sit meget intime Forhold til Den sjællandske Bondestands Sparekasse til at formaa den til at gaa ind paa et Arrangement, hvorved han blev i Stand til at dække en Kasse-mangel, som han havde faaet derved, at han selv havde benyttet de Penge, der indkom ved Salg af Smør. Det er ogsaa muligt, at han har misbrugt sin Stilling som Formand for Bondestands Sparekasses Bestyrelse til at give dens Kasserer, Bogholderkontor og hvad dertil hører Ordre, som de have effektueret i Tillid til, at de udgik fra Bestyrelsen, og at han paa den Maade har været i Stand til at disponere over Sparekassens Penge. Men hverken i det ene eller det andet Tilfælde kunne Mejerierne komme til at undgælde derfor.

Men jeg skal yderligere oplyse, at de enkelte Mejerier, der var Medlemmer af Smørekportsforeningen, have haft deres selvstændige Konti i Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Det har været saaledes, at efter at de have indsendt deres Smør, er Værdien deraf bleven bedømt af de paagældende Vurderingsmænd, og Ugedagen derefter have Mejerierne faaet tilsendt den største Del af det Beløb, denne Værdi udgjorde, og Resten er bleven staaende. Men denne Sag er ordnet af Sparekassen paa den Maade, at Mejerierne have haft selvstændige Konti. Oprindeligt var det saaledes, at Den sjællandske Bondestands Sparekasse med 2 pCt. forrentede de Penge, Mejerierne havde staaende hos den. Det foregik der saa en Forandring med for nogle Mejeriers Vedkommende, og den bestod i, at naar Mejerierne havde Penge staaende længere end 1 Maaned, blev Resten anbragt paa en Sparekassebog, lydende paa det paagældende Mejeris Navn, i Den sjællandske Bondestands Sparekasse